

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εναρκτήρια συναυλία
της καλλιτεχνικής περιόδου

Παρασκευή 15 Σεπτεμβρίου 2006

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Σχεδιασμός εντύπου:
motley co.
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Φίλμ - Εκτυπώσεις:
Σχήμα και Χρώμα

Παρασκευή 15 Σεπτεμβρίου

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21.00

E. Elgar (1857-1934)

Εμβατήριο αρ.1 σε ρε μείζονα
από το έργο "Pomp and Circumstance" (5')
Allegro con molto fuoco - Trio (largamente)

P. I. Tchaikovsky (1840-1893)

Κοντσέρτο αρ.1 για πιάνο και ορχήστρα σε σι ύφεση ελάσσονα,
έργο 23 (32')

- I. Allegro non troppo e molto maestoso*
- II. Allegro con spirito*
- III. Andantino semplice*
- IV. Allegro con fuoco*

Διάλειμμα

A. Dvořák (1841-1904)

Συμφωνία αρ.9 σε μι ελάσσονα, έργο 95
(«του Νέου Κόσμου») (38')

- I. Adagio. Allegro molto*
- II. Largo*
- III. Scherzo. Molto vivace*
- IV. Finale: Allegro con fuoco*

Μύρων Μιχαηλίδης
διευθυντής ορχήστρας

Δημήτρης Σγούρος
πιάνο

King George Palace
ATHENS
Signature Hotels

NYT ATHENS PLAZA
ATHENS

PLAZA SPA SUITES
RETHYMNO-CRISTE

LARISSA IMPERIAL
LARISSA

ATHENS IMPERIAL
ATHENS
Signature Hotels

Baby Grand
ATHENS

EGNATIA GRAND
ALEXANDROUPOLI

ASTIR HOTEL
ALEXANDROUPOLI

Grand O Hotel
ATHENS

ACROPOL
ATHENS

Filoxenia
KALAMATA

*SEBRATON SOFIA
BALKAN HOTEL & CASINO*
BUECARIA

VOULAGMENI SUITES
ATHENS

MAKEDONIA PALACE
THESSALONIKI
Signature Hotels

C · L · A · S · S · I · C · A · L
HOTELS

N. DASKALANTONAKIS GROUP

www.classicalhotels.com

Central reservations: 801 801 70 70

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνώς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khachaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, K. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τίμιο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Balénθια, κ.ά.).

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssο.gr

EDWARD ELGAR (1857-1934)

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΑΡ. 1 ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ "POMP AND CIRCUMSTANCE"

Ο Έντουαρντ Έλγκαρ θεωρείται σήμερα ο πιο σημαντικός υστερορομαντικός συνθέτης της Αγγλίας. Γεννήθηκε το 1857 κοντά στο Worcester. Ο πατέρας του ήταν χορδιστής οργάνων και έμπορος μουσικών ειδών. Αν και ο μικρός Έλγκαρ δεν είχε οργανωμένη μουσική παιδεία, μπορούσε ωστόσο να κερδίζει το ψωμί του σε νεαρή ηλικία, παίζοντας βιολί, εκκλησιαστικό όργανο και φαγκότο και παραδίδοντας μαθήματα. Μέχρι το 1890 έγραψε σποραδικά κάποια μουσικά έργα, αλλά η πίστη του στον εαυτό του τον οδήγησε στο Λονδίνο, όπου αρχικά δεν είχε μεγάλη επιτυχία. Μόνο το 1899, με το έργο του «Παραλλαγές Αίνιγμα», και το 1900, με το ορατόριο «Το όνειρο του Γερόντιου», κατάφερε να αναγνωριστεί. Η συνθετική του δραστηριότητα διήρκεσε περίπου μέχρι το 1920,

με κατάληξη το εκφραστικό *Κοντσέρτο για βιολοντσέλο σε μι ελάσσονα*. Στη συνέχεια ο Έλγκαρ στράφηκε κυρίως στη διεύθυνση δικών του έργων. Πέθανε το 1934.

Το 1901 ο Έλγκαρ έγραψε δύο στρατιωτικά εμβατήρια με τίτλο *"Pomp and Circumstance"*. Ο τίτλος προέρχεται από ένα απόσπασμα από τον «Οθέλλο» του Σαίξπηρ (*"Farewell the neighing steed, and the shrill trump/ The spirit-stirring drum, the ear-piercing fife/ The royal banner, and all quality/ Pride, pomp, and circumstance of glorious war!"*).

Η πρώτη εκτέλεση του έργου, τον Οκτώβριο του 1901 στο Λονδίνο, είχε μεγάλη απήχηση. Ειδικά το πρώτο εμβατήριο άρεσε τόσο πολύ στο κοινό, που έπρεπε να ξαναπαιχτεί. Από τότε έχει μείνει και το δημοφιλέστερο από τα συνολικά έξι –το τελευταίο βρέθηκε πρόσφατα– εμβατήρια, που στη συνέχεια έγραψε ο Έλγκαρ.

Ο Έλγκαρ ξαναχρησιμοποίησε τη μεγαλοπρεπή μελωδία της ήρεμης μεσαίας ενότητας σε ένα τμήμα της ωδής για τη στέψη του Βασιλιά της Αγγλίας Edward VII (1902), με τα λόγια *"Land of Hope and Glory"*, επειδή η συγκεκριμένη μελωδία είχε αρέσει πολύ στο Βασιλιά. Στην Αμερική το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1905, στο πλαίσιο της ανακήρυξης του Έλγκαρ σε επίτιμο διδάκτορα στο Πανεπιστήμιο του Yale, και έκτοτε χρησιμοποιείται συχνά ως «*ύμνος της αποφοίτησης*» σε ανάλογες τελετές ή ακόμη και σε αθλητικές εκδηλώσεις των πανεπιστημίων. Γεγονός πάντως είναι πως το πρώτο εμβατήριο συγκεντρώνει περισσότερη μεγαλοπρέπεια και πάθος από τα υπόλοιπα, με εξαιρετική λαμπρότητα που μαγνητίζει τον ακροατή.

Evelin Voigtmann

P.I.ΤΧΑΙΚΟVSKY (1840-1893)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ. 1 ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΣΙ ΥΦΕΣΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 23

Ιστορικά στοιχεία

Όταν ο Τσαϊκόφσκι ασχολήθηκε με το πρώτο του κοντσέρτο, είχε ήδη γράψει μια σειρά από όχι ασήμαντες συνθέσεις. Οι μεγάλες του επιτυχίες με τη *Δεύτερη Συμφωνία* του, την αποκαλούμενη «*μικρή ρωσική*», στις αρχές του 1873, καθώς και με το συμφωνικό ποίημα του «*Θύελλα*», στο τέλος του ίδιου έτους στη Μόσχα και στην Πετρούπολη, είχαν συντελέσει ώστε να αναδειχθεί το ανάστημά του ως συμφωνιστή. Τα έργα αυτά του χάρισαν ταυτόχρονα εμπιστοσύνη στη δημιουργική του δύναμη και πιθανόν να του έδωσαν και το έναυσμα να δοκιμάσει το ταλέντο του και στον τομέα του σόλο κοντσέρτου.

Καθώς ο διευθυντής του ωδείου του, ο Νικολάι Ρουμπινστάιν, ήταν διάσημος πιανίστας στη Μόσχα, ήταν λογικό ο Τσαϊκόφσκι να γράψει το κοντσέρτο του γι' αυτόν. Μ' αυτό τον τρόπο ο Τσαϊκόφσκι είχε την ευκαιρία να τον ευχαριστήσει, επειδή ο Ρουμπινστάιν είχε εκτελέσει τα ορχηστρικά έργα του συνθέτη στη Μόσχα.

Το κοντσέρτο ολοκληρώθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1875 και αφιερώθηκε στο Νικολάι Ρουμπινστάιν. Προς μεγάλη απογοήτευση όμως του Τσαϊκόφσκι, ο Ρουμπινστάιν θεώρησε το έργο κακό και αδύνατο να παιχτεί. Ο Τσαϊκόφσκι απέσυρε τότε την αφιέρωση προς τον Ρουμπινστάιν και χάρισε εκ νέου το έργο του στον Χανς φον Μπύλοφ, ο οποίος έσπευσε να τον ευχαριστήσει με τα εξής κολακευτικά σχόλια: «*Είμαι περήφανος για την τιμή που μου κάνατε να μου αφιερώσετε αυτό το έργο τέχνης, το υπέροχο από κάθε άποψη*». Ο Μπύλοφ έπαιξε για πρώτη φορά το κοντσέρτο στη σι ύφεση ελάσσονα, στις 25 Οκτωβρίου 1875 στη Βοστώνη, υπό τη διεύθυνση του Benjamin Johnson Lang. Το έργο δεν άργησε να γίνει παγκόσμια επιτυχία. Ο Ν. Ρουμπινστάιν αργότερα άλλαξε τη γνώμη του για το κοντσέρτο και έγινε κι αυτός από τους καλύτερους ερμηνευτές του.

Υφολογική τοποθέτηση

Στο πρώτο του κοντσέρτο για πιάνο ο Τσαϊκόφσκι κατάφερε εύστοχα να συνδυάσει τα επιτεύγματα του πιανιστικού στυλ του Λιστ και του Σούμαν με την ιδιαίτερη μουσική του γλώσσα, τη γεμάτη έκφραση και χρώμα από το φολκλόρ της πατρίδας του. Η δομή του έργου είναι συμφωνική. Αλλά και η τεχνική του βιρτουόζου, ιδιαίτερα στα λαμπερά σόλο μέρη, αναπτύσσεται πλούσια. Ο συνθέτης χρησιμοποιεί από το κοντσέρτο την κλασική φόρμα, που με τον πλούτο της φαντασίας του τη μετασχηματίζει και τη μεγεθύνει σημαντικά. Έτσι, το πρώτο μέρος είναι πλατύ. Αρχίζει με μια τριμερή εισαγωγή στη ρε ύφεση μείζονα, που κυριαρχείται από μια υψιπετή τραγουδιστική ιδέα, η οποία παραπέμπει στο λαϊκό σκοπό της Ρωσίας «*Τραγούδι των ζητιάνων*». Σβήνει με ένα γύρισμα προς τη φα μείζονα σε ρρ στα χάλκινα πνευστά, μετά από το οποίο –ύστερα από ένα μεταβατικό σημείο έξι μέτρων– το πιάνο εισάγει το κομψό κύριο θέμα στη σι ύφεση μείζονα. Μετά από αυτό ακολουθεί το δεύτερο θέμα στο πρότυπο του μελωδικού ύφους του Σούμαν. Η ανάπτυξη χτίζεται κυρίως πάνω σε μια δευτερεύουσα ιδέα της δεύτερης θεματικής ομάδας. Σε λίγο το μέρος οδηγείται στο πιο δραματικό σημείο του με μια πομπώδη κορύφωση, όπου κυριαρχεί μια εναλλαγή ορχήστρας και πιάνου που προχωρά στην επανέκθεση. Η εντυπωσιακότατη σόλο καντέντσα, πριν από την coda, είναι γραμμένη από το χέρι του συνθέτη.

Ανάμεσα στο κύριο θέμα του *Andantino*, με το τρυφερό λυρικό θέμα του, και στην επανάληψή του παρεμβάλλεται ένα ενδιάμεσο μέρος σαν σκέρτσο, στο οποίο διαγράφεται η μελωδία του πασίγνωστου την εποχή εκείνη γαλλικού τραγουδιού "*Il faut s'amuser, danser et rire*".

Το ροντό θέμα του δεξιοτεχνικού τρίτου μέρους, γεμάτο ρυθμό, είναι παρμένο από το ουκρανικό ανοιξιάτικο τραγούδι «*Βγες έξω, Ιβάνκα, πες μας ένα τραγούδι*». Με μια ασυνήθιστα εντυπωσιακή coda, στην οποία ηχεί με δύναμη το τραγουδιστικό θέμα της πρώτης ενδιάμεσης ομάδας και στην ορχήστρα και στο σόλο όργανο, το κοντσέρτο τελειώνει σαν ένα πυροτέχνημα με τις σπινθηροβόλες φιγούρες του πιάνου.

Rudolph Klobner

Από το *Handbuch des Instrumentalkonzerts* του Rudolph Klobner, εκδ. Breitkopf & Härtel, 1973, τόμος 2ος, σελ. 154-55, μετάφραση: Κώστας Γριμάλδης.

ANTONIN DVOŘÁK (1841-1904)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 9 ΣΕ ΜΙ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 95 («ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»)

Ο Ντβόρζακ έγραψε το έργο του αυτό λίγους μήνες μετά την πρώτη γνωριμία του με την Αμερική. Στα 1892 δέχθηκε την πρόσκληση να αναλάβει τη διεύθυνση του Εθνικού Ωδείου στη Νέα Υόρκη, όπου πήγε τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου. Τον Ιανουάριο του 1893 άρχισε τη σύνθεση της *Ενάτης Συμφωνίας* του και προς τα τέλη Μαΐου το έργο του ήταν κιόλας έτοιμο.

Λανθασμένα πολλοί νόμισαν ότι ο Ντβόρζακ χρησιμοποίησε στο έργο αυτούσια νέγρικα τραγούδια. Ο συνθέτης απλώς χρησιμοποίησε στοιχεία για να εκφράσει τις βαθιές εντυπώσεις του από το «*Νέο Κόσμο*». Ο ίδιος έλεγε χαρακτηριστικά: «*Έγραψα τα θέματά της εμποτιζοντάς τα με στοιχεία της νέγρικης ή ινδιάνικης μουσικής και, χρησιμοποιώντας τα θέματα ως ιδέες, τα ανέπτυξα με όλα τα νεότερα μέσα του ρυθμού, αρμονίας, αντίστιξης και ορχηστρικής τέχνης*».

Η πρώτη εκτέλεση της συμφωνίας δόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου του 1893 από τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Νέας Υόρκης, υπό τη διεύθυνση του ουγγροαυστριακού μαέστρου Ζάιλντ. Το έργο έγινε δεκτό από την πρώτη στιγμή με ενθουσιασμό και έκτοτε πήρε μια από τις πρώτες θέσεις στο διεθνές συμφωνικό ρεπερτόριο.

Η πρώτη κίνηση αρχίζει με μια σύντομη αργή εισαγωγή. Μια απαλή φράση με χαρακτηριστικό της τη «συγκοπή» (στοιχείο ρυθμικό της νέας νέγρικης μουσικής) προβάλλει στα βιολοντσέλα και απαντάται από τα φλάουτα και τα ξύλινα πνευστά. Ξαφνικά ένα θυελλώδες ξέσπασμα των εγχόρδων και ανάλογη απάντηση των τυμπάνων διακόπτουν την εκφραστική ηρεμία των πρώτων μέτρων και, μέσα από ένα μεγαλειώδες κρεσέντο, η μελωδία οδηγεί στο Allegro. Ένα πρώτο θέμα με χαρακτηριστικό του κι αυτό τη «συγκοπή» αντηχεί στα κόρνα και συμπληρώνεται από τα κλαρίνα και φαγκότα. Το θέμα επεκτείνεται με συνδυασμό σε όλη την ορχήστρα. Σε λίγο, ύστερα από ένα γαλήνεμα της ορχήστρας, εμφανίζεται στα ξύλινα ένα νέο εκφραστικό θέμα. Η μελωδία αυτή είναι γραμμένη σε έναν ελληνικό τρόπο, τον αιολικό ή υποδωρικό, γι' αυτό και συγγενεύει με τα δικά μας δημοτικά τραγούδια, αλλά και τα δημοτικά τραγούδια άλλων ευρωπαϊκών και ανατολικών χωρών.

Ένα καινούριο θέμα εμφανίζεται πρώτα στο φλάουτο και κατόπιν στα βιολιά. Είναι γνωστή η μελωδία που μένει αποτυπωμένη στη μνήμη όλων, καθώς το πρώτο μέρος της είναι παρμένο από το νέγρικο τραγούδι "*Swing low, sweet chariot*" (η μόνη περίπτωση, σ' όλη τη συμφωνία). Η επεξεργασία και η ανάπτυξη των θεμάτων γίνεται με απaráμιλλη φαντασία και θαυμαστή συμφωνική τεχνική. Συγκρούσεις των αντιθέτων στοιχείων και δραματικές εξάρσεις του συμφωνικού λόγου, με απαλές εκφραστικές πινελιές, ολοκληρώνουν έναν πίνακα πραγματικού μεγαλείου.

Η δεύτερη κίνηση, το περίφημο Largo, είναι ασφαλώς το ωραιότερο μέρος της συμφωνίας, το πιο πλούσιο σε εσωτερικότητα και εκφραστική δύναμη. Το υπέροχο θέμα του, που τραγουδάει με μελίρρυτο ύφος και άπειρη γλυκύτητα το αγγλικό κόρνο, χαράσσεται βαθιά μέσα στην ψυχή μας. Εμπεριέχει μια ουσία, που μπορεί να μην είναι «θεία» –με την έννοια μιας «άυλης» έκφρασης– είναι όμως βαθύτατα ανθρώπινη και προκαλεί μέσα μας μια συγκίνηση που ο λόγος δεν κατορθώνει να εκφράσει. Το θέμα περνάει στα έγχορδα, που δίνουν τον δικό τους παλμό στην έκφρασή του. Ένα δεύτερο θέμα –σε αιολικό πάλι τρόπο– στο φλάουτο και στο όμποε, που συνοδεύεται από ένα τρέμουλο των εγχόρδων, σκορπάει ένα ρίγος συναισθηματικό και απομακρύνει για λίγο τον ακροατή από την ατμόσφαιρα της εσωτερικής ενατένισης του πρώτου. Η κίνηση αυτή απαιτεί πιο λεπτομερειακή εξέταση, που καμιά ανάλυση δεν μπορεί να δώσει, παρά μόνο την αμυδρή ιδέα της συγκλονιστικής συγκίνησης και αισθητικής χαράς στη ζωντανή εκτέλεση του έργου.

Η τρίτη κίνηση περιγράφει μια «Γιορτή στο Δάσος» με χορούς των Ερυθρόδερμων. Είναι μια πνευματώδης κίνηση τόσο από άποψη ενορχήστρωσης όσο και ρυθμομελωδικής σύστασης. Και εδώ παρουσιάζεται ο ίδιος θεματικός πλούτος με έντονα διακριτικά στοιχεία στην κάθε περίπτωση. Η κίνηση αυτή είναι η πιο ενδιαφέρουσα τεχνικά και ενορχηστρωτικά, παρουσιάζοντας τον Ντβόρζακ σαν έναν συνθέτη όχι μονάχα εμπνευσμένο, αλλά και τέλειο κάτοχο των μυστικών της τέχνης του.

Η τελευταία κίνηση αποτελεί το φυσικό επιστέγασμα της συμφωνίας. Χείμαρρος με εκφράσεις υψηλής ρητορείας, με σπαθάτο ρυθμό, με φωτερές συγχορδίες, που σχίζουν σαν φωτιά τον αέρα. Μουσική γεμάτη φλόγα, με κάποιο πρωτογονισμό επιθυμητό, με ζωικό δυναμισμό. Αναμνήσεις των κύριων θεμάτων που παρουσιάζονται και στις προηγούμενες κινήσεις συντελούν σε μία ανασύνθεση του όλου έργου, με πλήρη αφομοίωση όλων των συστατικών του στοιχείων.

Η τακτική αυτή, που ακολουθεί ο Ντβόρζακ και στη δεύτερη και τρίτη κίνηση, όπου προηγούμενα θέματα επανεμφανίζονται, τροποποιούμενα ανάλογα με τη νέα ατμόσφαιρα, συντελεί στο στενότερο δέσιμο όλων των στοιχείων σε ένα ενιαίο αρχιτεκτονικό σύνολο.

Σόλων Μιχαηλίδης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΓΟΥΡΟΣ

πιάνο

Ο Arthur Rubinstein είπε: «*Ευχαριστώ τον Θεό που με κράτησε ζωντανό ώστε να μπορέσω ν' ακούσω με τ' αυτιά μου τον Σγούρο να παίζει. Είναι ο καλύτερος πιανίστας που έχω ακούσει, ακόμα και από τον εαυτό μου*». Τότε έβγαλε το χρυσό του ρολόι και το έβαλε στον καρπό του Δημήτρη Σγούρου, σαν να του παρέδιδε τη σκυτάλη. Δύο μήνες αργότερα, πέθανε.

Παιδί ακόμα, ο Σγούρος άκουσε αυτούς τους ύμνους του Rubinstein. Έκτοτε εξέπληξε τους φιλόμουςους όλου του κόσμου με το εκπληκτικό ταλέντο του.

Φημισμένος στον κόσμο της κλασικής μουσικής, ο Σγούρος έχει εμφανιστεί στις μεγαλύτερες αίθουσες συναυλιών, όπως το Carnegie Hall της Νέας Υόρκης, το Royal Festival Hall του Λονδίνου, η Φιλαρμονική του Βερολίνου, η Όπερα του Σίντνεϊ, το Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στην Αθήνα. Συνεργάστηκε με μερικούς από τους μεγαλύτερους μαέστρους και ορχήστρες του κόσμου, όπως η Φιλαρμονική του Βερολίνου, η Συμφωνική του Λονδίνου, η London Philharmonia, η Συμφωνική του BBC, η Αγγλική Ορχήστρα Δωματίου, η Συμφωνική της Οξφόρδης, η Santa Cecilia της Ρώμης, η N.S.O. της Μαδρίτης, η Συμφωνική της Βιέννης, οι Dallas & Fortworth Symphonies, η Συμφωνική NHK της Ραδιοφωνίας της Ιαπωνίας, οι Συμφωνικές του Σίντνεϊ και της Μελβούρνης στην Αυστραλία και πολλές άλλες.

Γεννημένος στην Αθήνα το 1969, ο Δημήτρης Σγούρος ξεκίνησε την καριέρα του σαν οκτάχρονο παιδί-θαύμα στο Ωδείο Αθηνών, όπου, μέχρι να ολοκληρώσει τις σπουδές του, είχε κερδίσει κάθε βραβείο. Συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μέριλαντ και στη Βασιλική Μουσική Ακαδημία του Λονδίνου, από την οποία αποφοίτησε με 98% –τον υψηλότερο βαθμό που δόθηκε ποτέ από την Ακαδημία. Το 1982, σε ηλικία 12 ετών, έκανε το ντεμπούτο του στο Carnegie Hall με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ουάσινγκτον, υπό τη διεύθυνση του Mstislav Rostropovich, παίζοντας το *Κοντσέρτο για Πιάνο Αρ.3* του Sergei Rachmaninov.

Έχει ηχογραφήσει δεκαπέντε άλμπουμ που κυκλοφορούν σε πολλές χώρες, με συνθέσεις για σόλο πιάνο: Schumann, Brahms, Beethoven, Chopin, Liszt και Mozart, καθώς και το *Κοντσέρτο για Πιάνο Αρ.3* του Rachmaninov με τη Φιλαρμονική του Βερολίνου, το *Πρώτο Κοντσέρτο για Πιάνο* του Tchaikovsky και τη *Φαντασία* του Tchaikovsky με τη Φιλαρμονική του Λονδίνου, το *Κοντσέρτο για Πιάνο Αρ.2* του Liszt με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σλοβενίας και, μεταξύ άλλων, το *Πρώτο* και το *Δεύτερο Κοντσέρτο για Πιάνο* του Brahms με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας.

Πέραν του ότι είναι ένας πιανίστας παγκόσμιας φήμης, ο Σγούρος συνδυάζει την τέχνη με την εκπαίδευση. Έχει προσκληθεί να δώσει διαλέξεις στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, στη Μουσική Σχολή Toho Gakuen του Τόκιο, στο Πανεπιστήμιο Bilkent της Άγκυρας, στο Southern Methodist University του Ντάλας στο Τέξας και στο Νέο Ωδείο της Θεσσαλονίκης. Έχει τιμηθεί με το διεθνές βραβείο "Leonardo da Vinci" και το βραβείο "Melvin Jones", καθώς και με πολλές ακόμη ελληνικές και διεθνείς διακρίσεις. Το 1988 καθιερώθηκε ένα φεστιβάλ στο όνομά του στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας. Έκτοτε, «Φεστιβάλ Σγούρου» οργανώνονται σε πόλεις στις δύο άκρες του πλανήτη, όπως το Άμστερνταμ και η Σιγκαπούρη.

Τον έχουν αποκαλέσει «μουσικό φαινόμενο» και «ελληνικό μύθο» και πολλοί τον συγκρίνουν ακόμα και με τον Mozart. Ο Yevgeni Svetlanov, ο μεγάλος Ρώσος μαέστρος, έχει πει: «*Ο καθένας μας θα ήθελε να έχει έναν Σγούρο κοντά του*».

Τον Μάιο του 1995 έπαιξε στο St. James Palace του Λονδίνου, μπροστά σε κοινό που περιελάμβανε προσωπικότητες όπως οι Α.Μ. οι Βασιλείς της Σουηδίας, η Α.Υ. ο Δούκας του Κεντ και 300 ακόμη διακεκριμένους προσκεκλημένους. Το Σεπτέμβριο του 1997, προσκεκλημένος στην επέτειο για τα 850 χρόνια της Μόσχας, ερμήνευσε το *Κοντσέρτο για Πιάνο Αρ.3* του S. Rachmaninov στη Μεγάλη Αίθουσα του Ωδείου της Μόσχας. Το ντεμπούτο του στη Ρωσία χαιρετίστηκε με ύμνους από τον κριτικό Nikita Michalov: «*Είδαμε έναν μεγάλο πιανίστα να ερμηνεύει ένα κοντσέρτο ενός μεγάλου Ρώσου συνθέτη, όπως μόνον ένας Ρώσος θα μπορούσε*», ενώ η Πράβντα έγραψε: «*Η εκτέλεση, το παίξιμο και η ερμηνεία του κοντσέρτου έγιναν δεκτές με θέρμη από το κοινό της Μόσχας*».

Το 1998 έκανε το ντεμπούτο του στη Ρουμανία με ρεσιτάλ έργων για σόλο πιάνο και άλλων με συνοδεία ορχήστρας, σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας. Στη διάρκεια δύο μεγάλων περιοδειών τον Μάρτιο και τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς, που μεταδόθηκαν από τηλεοπτικούς σταθμούς, κέρδισε τις καρδιές και την αγάπη των Ρουμάνων.

Τον Μάρτιο του 1999 έκανε την πρώτη του περιοδεία στη Νότια Αφρική, με ρεσιτάλ για σόλο πιάνο και με τη συνοδεία της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας του Γιοχάνεσμπουργκ, στις μεγαλύτερες πόλεις, όπως το Κέιπ Τάουν, το Ντουρμπάν, η Πραιτόρια και το Γιοχάνεσμπουργκ.

Τον Ιούνιο του 2000 ο Δημήτρης Σγούρος προσκλήθηκε να δώσει την εναρκτήρια συναυλία για τα επίσημα εγκαίνια του Θεάτρου Bilkent Odeon, δυναμικότητας 4.000 θέσεων, στην Άγκυρα της Τουρκίας. Μαζί με τη Συμφωνική Ορχήστρα Bilkent και το μάεστρο Gurer Aykal, ερμήνευσε το *Τρίτο Κοντσέρτο για Πιάνο* του Rachmaninov με τρομερή επιτυχία. Οι κριτικοί είπαν: «*Το Τρίτο Κοντσέρτο του Rachmaninov είναι γεμάτο τεχνικές δυσκολίες. Μόνον ο Σγούρος, ένας γίγαντας του πιάνου, μπορούσε να το παίξει με τόση ευαισθησία!*».

Τον Απρίλιο του 2000 έκανε το ντεμπούτο του με ρεσιτάλ για σόλο πιάνο στο Carnegie Hall και ηχογράφησε ένα νέο CD για την Elysium με έργα για σόλο πιάνο, το οποίο περιλαμβάνει δύο έργα από το ρεσιτάλ του –τη *Φαντασία σε ντο μείζονα* του Schumann και τη *Σονάτα για Πιάνο Αρ.3* του Brahms.

Ο Δημήτρης Σγούρος έχει αποκτήσει παγκόσμια φήμη για τη δεξιοτεχνία και την εκφραστικότητά του. Από την τρυφερή ηλικία των επτά χρόνων έχει εμφανιστεί επανειλημμένα στις μεγαλύτερες πόλεις και χώρες των πέντε ηπείρων και είναι πλέον καθιερωμένος ως ένας από τους κορυφαίους πιανίστες της νεότερης γενιάς.

Το καλοκαίρι των Ολυμπιακών Αγώνων, το 2004, ο Δημήτρης Σγούρος προσκλήθηκε να συμμετάσχει σε δύο μεγαλειώδεις παραστάσεις για την έλευση, την αφή και τη διανυκτέρευση της ιερής ολυμπιακής φλόγας στο Βόλο και στην Αθήνα. Στην πρώτη πόλη ερμήνευσε το *Δεύτερο Κοντσέρτο για Πιάνο* του Rachmaninov με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο στην παραλία, παρουσία 18.000 θεατών! Στην Αθήνα, η μεγάλη εορτή έγινε στο Ηρώδειο, την παραμονή της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων, όπου ερμήνευσε το *Πρώτο Κοντσέρτο για Πιάνο* του D.Shostakovich με την Ορχήστρα των Πατρών.

Τον Ιούνιο του 2005 εμφανίστηκε σε γκαλά στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης προς ενίσχυση των πληγέντων από το τσουνάμι. Τον Οκτώβριο του 2005 έπαιξε στο Κρεμλίνο της Μόσχας για τα 60 χρόνια από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, συνοδευόμενος από την Ορχήστρα του Θεάτρου Bolshoi.

© Νίκος Κουπέης

ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Ο Μύρων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου πήρε και τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε μικρή ηλικία. Συνέχισε τις σπουδές στο πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και αργότερα σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου (Δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας με Άριστα, 1996) με τον Hans-Martin Rabenstein. Παράλληλα, παρακολούθησε σεμινάρια διεύθυνσης ορχήστρας με τον Μιλτιάδη Καρύδη στην Ακαδημία Carl Maria von Weber της Δρέσδης και με τον Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου). Εκτός από τη μουσική μόρφωση απέκτησε και πανεπιστημιακή, αφού είναι πτυχιούχος του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Επιστημών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με σημαντικές ορχήστρες όπως: Συμφωνική του Βερολίνου, Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξονίας, Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, Συμφωνική της Θουριγγίας, Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας (Πολωνία και Τσεχία) και με όλες τις αξιόλογες ελληνικές ορχήστρες.

Από το 2001 συνεργάζεται ανελλιπώς με την Εθνική Λυρική Σκηνή, διευθύνοντας παραγωγές όπερας, όπως *Τόσκα*, *Τροβατόρε*, *Η Ιταλίδα στο Αλγέρι*, *Τα Παραμύθια του Χόφμαν*, *Ελιξήριο του Έρωτα* και *Φεντόρα*.

Συμμετείχε ως διευθυντής ορχήστρας σε φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, καθώς και σε επετειακές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερη αναφορά μπορούμε να κάνουμε στο 13ο Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής στη Δρέσδη (1999) και σε πανηγυρική συναυλία στην Πολωνία για την Επέτειο της Γερμανικής Ενοποίησης (3 Οκτωβρίου 2003).

Έχει επίσης συνεργασθεί με διεθνούς φήμης καλλιτέχνες όπως: Paul-Badura Scoda, Shlomo Mintz, Aldo Ciccolini, Martino Tirimo, Cheryl Studer.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό. Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός και διευθυντής σπουδών στην Όπερα της Ανατολικής Σαξονίας στη Γερμανία. Υπήρξε ο ιδρυτής (1994) και ο πρώτος μουσικός διευθυντής της Ορχήστρας Εγχόρδων Νέων στην Κρατική Μουσική Σχολή του Schöneberg στο Βερολίνο, όπου δίδαξε μέχρι το 1998 ως καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων, αλλά και με ορχήστρες νέων, όπως η Ορχήστρα της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου και η Eurojunenes Symphony Orchestra, με την οποία απέσπασε βραβείο στο Φεστιβάλ της Καρλσρούης το 2000.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Έχει πραγματοποιήσει, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης, παραγωγή CD με το *Άξιον Εστί* του Μίκη Θεοδωράκη. Βρίσκεται, επίσης, σε διαδικασία παραγωγής το πρώτο CD Ελληνικής Κρατικής Ορχήστρας (Θεσσαλονίκης) σε συνεργασία με την αγγλική εταιρία NAXOS.

Όσον αφορά στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία συμφωνικής ορχήστρας στην Ελλάδα (2003).

Έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το *Das Orchester* και το *Opernwelt*, καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η *Sächsische Zeitung*, η *Berliner Morgenpost*, η *Der Tagespiegel* και τιμητικές διακρίσεις.

Friday, September 15th

Thessaloniki Concert Hall

STARTING TIME: 21.00

E. Elgar (1857-1934)

March No.1 in D-major
from "Pomp and Circumstance" (5')
Allegro con molto fuoco - Trio (largamente)

P. I. Tchaikovsky (1840-1893)

Piano Concerto No. 1 in B flat minor, Op.23 (32')
I. Allegro non troppo e molto maestoso
II. Allegro con spirito
III. Andantino semplice
IV. Allegro con fuoco

Intermission

A. Dvořák (1841-1904)

Symphony No. 9 in E-minor, Op. 95
("New World") (38')
I. Adagio. Allegro molto
II. Largo
III. Scherzo. Molto vivace
IV. Finale: Allegro con fuoco

Myron Michailidis
conductor

Dimitris Sgouros
piano

Οι επόμενες συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

«Δέκα χρόνια χωρίς τον Οδυσσέα Ελύτη»

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

μα' ΔΗΜΗΤΡΙΑ

Μία παραγωγή της Κ.Ο.Θ. υπό την αιγίδα
του Φεστιβάλ των «Δημητρίων»

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης:21:00

Έργα των:

**C. Debussy, W.A. Mozart, M. de Falla, N. Σκαλκώτα,
M. Θεοδωράκη, M. Χατζιδάκι, Γ. Κουρουπού, N. Κυπουργού**

Αλέξανδρος Μυράτ
διευθυντής ορχήστρας

Επιμέλεια μουσικής - ενορχηστρώσεις τραγουδιών:

Νίκος Κυπουργός

Τραγούδι:

Δήμητρα Γαλάνη, Βασίλης Γισδάκης

Διαβάζουν οι ηθοποιοί:

Κάτια Δανδουλάκη, Κώστας Καζάκος, Μελίνα Μποτέλλη

Πιάνο:

Εύη Γιαμποπούλου

Σκηνοθετική επιμέλεια-φωτισμοί: **Πάνος Παπαδόπουλος**

**Μία μοναδική συναυλία - αφιέρωμα
στα δέκα χρόνια χωρίς τον μεγάλο Έλληνα ποιητή.
Η ποίηση και η μελωδία, ο στοχασμός και η μουσική,
όπως εξυφαίνονται μέσα από αναγνώσεις του έργου του.
Τι ρόλο διαδραμάτισαν ο ήχος και η μουσική
στο έργο του νομπελίστα Έλληνα δημιουργού;**

Πανελλήνιος Διαγωνισμός Τραγουδιού της «ΤΕΧΝΗΣ»

Γνωστές άριες των:

**Bellini, Bizet, Catalani, Cilea, Donizetti, Flotow,
Gounod, Mozart, Puccini, Rossini, Verdi, Wagner
και Weber**

Στέφανος Τσιαλής
διευθυντής ορχήστρας

Σολίστ:

Οι προκριθέντες στην γ' φάση του διαγωνισμού,

**Η Κ.Ο.Θ. στηρίζει και ενισχύει το ιστορικό σωματείο «ΤΕΧΝΗ»,
που εφέτος διοργανώνει πανελλήνιο διαγωνισμό
νέων ταλέντων λυρικού τραγουδιού.**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης:21:00

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €
Μειωμένο* - Ομαδικό			
Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, απουδαστές ωδείων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Οικογενειακό			
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

1η κατηγορία: Συναυλίες: 20/09, 23/11, 01/01/2007

2η κατηγορία: Συναυλίες: 15/09, 13/10, 27/10, 08/11, 08/12, 22/12

3η κατηγορία: Συναυλίες: 29/09, 01/12

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΣΕΖΟΝ - 10 συναυλίες

[15/09, 20/09, 29/09, 13/10, 27/10, 08/11, 23/11, 01/12, 08/12, 22/12]

Πλατεία Α'	145 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	110 €
Εξώστης	80 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	50 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 5 συναυλίες

[15/09, 20/09, 29/09, 13/10, 27/10]

Πλατεία Α'	70 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	55 €
Εξώστης	40 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	30 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 6 συναυλίες

[08/11, 23/11, 01/12, 08/12, 22/12, 01/01/2007]

Πλατεία Α'	90 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	70 €
Εξώστης	50 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	40 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο
Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,
Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00
Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας
στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
ή στην Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.
από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει
για γκρουπ άνω των 20 ατόμων
κατόπι συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί -
να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας
επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται
σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση,
η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας

Ιστοσελίδα: www.tssso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Α'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γιώργος Πετρόπουλος

Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφισοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γιώργος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Στράτος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β' Βιολιά

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι Β'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Ίγνα Συμονίδου

Αναστασία Μυσιρλή

Βιόλες

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Σαϊτής

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Ανθούλα Κοντογιαννάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Κοντραμπάσα

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδας Κυριδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι Α'

Πέτρος Σουσαμόγλου

Νικόλός Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκίης

Όμπος

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'

Νικόλαος Καλπαξίδης

Γιάννης Ραζάκωφ

Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα

Κορυφαίοι Α'

Μανώλης Ιορδανίδης

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φειζό

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες

Κορυφαίοι Α'

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti

Γιάννης Σισμανίδης

Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνα

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Τηνιακούδης

Παύλος Γεωργιάδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης

Κρουστά

Κορυφαίος Β'

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

Πιάνο

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη
Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Γιάννης Στέφος
Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμητής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου
Τηλ.: 2310 589162
email: secretary@tsoo.gr
Φίλιππος Χατζηλαζου
Τηλ.: 2310 589160
email: phil@tsoo.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Προσημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tsoo.gr
Μαρία Νάντη
Τηλ.: 2310 589163
email: maria@tsoo.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Προσημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165

ΠΡΩΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΜΙΑ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tsoo.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφάνια Γιάντη
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economic@tsoo.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Λίνο Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589158
email: lino@tsoo.gr
Θεοδώρα Καρμανηίδου
Τηλ.: 2310 589168
email: library@tsoo.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΟΛΗΣΗΣ ΕΙΣΠΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

★ ★ ★ ★ ★
C·L·A·S·S·I·C·A·L
HOTELS

www.tssso.gr

Χρήσιμη Επικοινωνία:

EPT3

2/ ΙΟΟ
+ ΙΟΟ

fin 1000h

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

City
106

About